

Jylland mellem tvende have

Jylland mellem tvende have
som en runestav er lagt,
runerne er kæmpegrave
inde midt i skovens pragt,
og på heden alvorsstor,
her, hvor ørknens luftsyn -
ørknens luftsyn bor.

Jylland, du er hovedlandet,
højland med skov-ensomhed!
Vildt i vest med klittag sandet
løfter sig i bjerges sted.
Østersø og Nordhavs vand
favnes over Skagens -
over Skagens sand.

Heden, ja, man tror det næppe,
men kom selv, bese den lidt:
lyngen er et pragtfuldt tæppe,
blomster myldre milevidt.
Skynd dig, kom! om føje år
heden som en kornmark -
som en kornmark står.

Mellem rige bøndergårde
snart dampdragen flyve vil,
hvor nu Loke sine hjerde
driver, skove vokse til.
Britten flyver over hav,
gæster her prins Hamlets -
her prins Hamlets grav.

Jylland mellem tvende have
som en runesten er lagt,
fortid mæle dine grave,
fremtid folder ud din magt,
havet af sit fulde bryst
synger højt om Jyllands -
højt om Jyllands kyst.